

Ilulissat, februar 2020

Arbejdsgangen

Som medicinstuderende i Ilulissat havde man sit eget ambulatorium og således sit eget program med patienter, der præsenterede en bred vifte af medicinske problemstillinger – herunder ØNH, dermatologi, BA-gener, GI-gener, gynækologi og psykiatri. Problemstillingerne lå inden for rimelighedens grænse for, hvad man som medicinstuderende er rustet til at kunne håndtere, og der var desuden god mulighed og trygge rammer for at få hjælp fra den superviserende læge. Udover patientkonsultationerne indebar arbejdet som stud.med. at foretage smear-screening, børneundersøgelser og livstilsundersøgelser. Ligeledes var der mulighed for at komme på OP og skadestue, hvor man fulgtes med en læge og assisterede eller fik lov til selv at lave mindre operative indgreb under supervision.

For mit eget vedkommende syntes jeg, det var et stort ansvar at stå med egne patienter den første dag, men hurtigt fandt jeg tryghed i at konferere mine patienter og behandlingsplaner med de øvrige læger, som alle sammen bidrog at skabe et meget åbent rum for spørgsmål og supervision. Ud over den faglige meget brede medicinske læring, lærte jeg enormt meget om, hvad der fungerer bedst for mig selv som person i "lægerollen", herunder patientkontakt, kommunikation og fremgangsmåde.

Boligforhold

Man bliver hentet af portørerne i lufthavnen og de hjælper med indlogering. Som studerende indlogeres man på et værelse beliggende oven på patienthotellet. Her er fælles køkken, badeværelser og lille opholdsareal med sofa. Det fungerer fint og man lærer de andre bofæller at kende. Desuden er sygehusets wifi inden for rækkevidde og med god tålmodighed og rette placering i, kan man således catche op med venner og familie derhjemme, eller streamer film, mens man hygger i sofaen med sine bofæller. Der er sengetøj, håndklæder og mulighed for tøjvask, så det skal man ikke tænke på.

Der er rige indkøbsmuligheder i byen og priserne er ikke så slemme som alle skræmmehistorierne. Friske grøntsager og friske mejeriprodukter er dyre, men der findes erstatninger herfor. De er gode til at sætte varer ned for at undgå madspild, så man kan sagtens leve på et overkommeligt budget.

Socialt

Personligt havde jeg indstillet mig på, at mit klinikophold i Grønland skulle byde på et godt fagligt udbytte og smuk natur, men jeg havde ikke turde at sætte næsen op efter det helt store sociale udbytte. Dog skulle jeg blive positivt overrasket her. Først og fremmest var vi to studerende afsted fra Aarhus, der ikke kendte hinanden inden, men det gik bare nemt og lige til, så jeg var så heldig at få en ny ven med hjem fra Grønland. Derudover havde vi god held med at løbe ind i rare mennesker, som inviterede os med til diverse sociale arrangementer – ude såvel som hjemme –, samt delte ud af tips og tricks om alt fra kontaktoplysninger på lokale hundeslædeførere, bådture, sælskindsbuntmagere, tupilakforhandlere osv., til vandre-/langrendsruter, byens bedste varme kakao og spisesteder, m.m.. Det var altså meget nemt at begå sig socialt og blive en del af det eksisterende sociale

(danske) netværk, der er i byen, og dette må helt klart tilskrives en stor del af fortjenesten for opholdets samlede succes. Og er man i tvivl om, hvor man i første omgang finder sin billet ind i de sociale kredse, så prøv fredagsbaren på Hotel Icefjord – der er 100% en chance.

Til sportsfolkene skal desuden siges, at man trods vinteren sagtens kan lave sport oppe i hallen, og her eksisterer ligeledes et godt miljø for at møde mennesker – danskere såvel som grønlandere. Her er både crossfit tirsdag og torsdag (kl. 16.30), fitnesscenter og badminton (hvor man kan sagtens få lov til at spille med på en bane, hvis man går lidt rundt og snakker med de andre i hallen).

Natur og udflugter

Naturen er for vild og den får man øje på lige med det samme. Der er hav og udsigt lige uden for hospitalet samt vandreruter, langrendsspor og isfjorden med flydende isbjerge lige i "baghaven". Desuden er der masser af udflugter, som er et must – herunder isfjordssejls og hundeslæde – og man kan med fordel forhøre sig hos nogle lokale frem for at bestille dyre ture hos rejsebureauerne. Jeg var afsted i februar, og godt nok var det hundekoldt, men der var sol og blå himmel flere timer om dagen, så det frygtede vintermørke var intet problem. Jeg ankom i slutningen af januar – blot 2 uger efter solen for første gang havde vist sig over horisonten efter vinteren – og på det tidspunkt var der allerede 6 lyse timer om dagen, hvilket hurtigt blev til 10 lyse timer i starten af marts. Og blå himmel og -20 grader vinder altså over overskyet himmel og +5 grader og regn, hvis du spørger mig. Desuden kan den grønlandske vinter jo noget helt magisk med sit nordlys og ikke mindst fantastiske stjernehimmel, som jeg i øvrigt slet ikke synes får nok omtale ift. hvor fascinerende den er (læg lige særligt mærke til, hvor meget stjernerne blinker i den tørre luft og hvor tydelig Venus er).

Hilsen fra mig

Det blev muligvis en praktisk fortælling om, hvad man kan forvente at møde på sit klinikophold i Ilulissat, og man kunne sikkert give en masse gode kontaktpersoner og små tips og tricks videre til de næste studerende, men det ville næppe være det samme. Derfor vil mit råd i stedet for være at møde Ilulissat med åbne arme. Kom ud og mød alle de gode mennesker, der arbejder på hospitalet, på hotellerne, som tandlæger, guider eller noget helt andet. Find ud af, hvad de foretager sig, når de har fri fra arbejde, og bliv en del af det. Det er så hyggeligt og unikt at kunne føle sig så meget hjemme i en lille by, langt væk fra Danmark, bare fordi man pludselig hilser på bekendte, når man går rundt i byen. Tag til crossfit. Tag i fredagsbar på Icefjord. Lær at strikke, hvis du ligesom mig ikke kunne inden. Drik en masse te, spis kage og spil spil. Pak alt dit varmeste tøj og gå ud i naturen i alle døgnets lyse timer. Og sug selvfølgelig til dig fra klinikken – det er fantastisk læring og rigtig spændende og sjovt at være en del af, og så kan det dér med at kende alt personale på et lille sygehus altså noget unikt. Jeg tog afsted i valgfagsperioden på mit 9. semester, og fik således merit for mit ophold, men jeg ville uden tvivl også have gjort det uden nogen form for merit – bare for oplevelsen!

De bedste hilsner fra Rikke Elmerdahl Frederiksen, 9. semester AU